

РЕШЕНИЕ

№ 5271

гр. София, 09.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав,
в публично заседание на 05.10.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **7117** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.213 и сл. от Закона за устройство на територията /ЗУТ/, вр. чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на [фирма] с ЕИК[ЕИК], чрез процесуалния му представител-адв.Д. Д., срещу Заповед №РД-08-1/09.07.2020 г., издадена от началника на ДНСК, с която на основание чл.224, ал.1, т.6 ЗУТ е наредено спирането на всички видове строителни и монтажни работи на строеж: “Многофункционална сграда с апартаментен хотел, търговски обекти, подземен гараж и трафопост с к.к. +561.00 и к.к. +575.00, находящ се в УПИ I-1- „За офис сграда, хотел и търговски комплекс“, кв.259а, м.“Солни пазар“ по плана на [населено място], район „Т.“-Столична община.

Наведените основания за оспорване са за противоречие с материалноправните норми и несъответствие с целта на закона. Тяхното осъществяване е аргументирано с твърдения и доводи, че основание за издаването на Разрешение за строеж №97/28.09.2012 г. за процесната сграда е одобрен и съгласуван по реда на чл.141 ЗУТ идеен инвестиционен проект. Строежът изцяло попада в границите на първа защитена зона на историко-археологически резерват „С.-С.“, обявен с ПМС №36/1976 г. /ДВ, бр.47/1967 г./ и охранителната зона на сградата на Министерството на земеделието и храните-единична недвижима културна ценност с национално значение /ДВ бр.40/1978 г./ По тази причина преди одобряването му от главния архитект на СО на основание чл.141, ал.7 ЗУТ е поискано и получено положително становище с изх.№ 33-НН-368/27.04.2011 г. за заместник министър на културата по реда на чл.84,

ал.1, вр.чл.83, ал.1, т.2, б.“а“ от Закона за културното наследство /ЗКН/. Становището било издадено с две указания-археологическото проучване да предхожда проектирането в следваща фаза с оглед съхраняване и експониране на евентуални находки проучване; в техническия проект високата част на новата застроявка в УПИ I-1 и УПИ II-1 в кв.259а да се отдръпне от уличната регулация по [улица]. На основание чл.141, ал.9 ЗУТ съгласуването и одобрението на идейния проект послужило за основание за продължаване на проектирането в следващите му фази.

През 2016 г. дружеството-жалбоподател е представило за съгласуване и одобрение по реда на чл. 145, ал. 1, т. 1 ЗУТ от главния архитект на СО инвестиционен проект за строежа във фаза „технически проект“, съдържащ и промяна на инвестиционните намерения по смисъла на чл. 154 ЗУТ. Главният архитект преценил, че на предхождащо съгласуване с Министерство на културата по реда на ЗКН подлежал техническия проект единствено в частта му, касаеща укрепване на изкоп - част „Конструкции“ във връзка със становище изх. № 33-НН-0368/27.04.2011 г. на заместник министъра на културата предвид съдържащото се в същото указание за извършване на пълно археологическо проучване в петното на застрояване. Главният архитект на СО одобрява на 23.12.2016 г. инвестиционен проект за строежа във фаза „технически проект“. За съгласуване с Министерство на културата бил изпратен проектът за изкоп и укрепване. Със становище изх. № 33-НН-1046/26.01.2017 г. заместник министърът на културата съгласува инвестиционен проект - план и укрепване на изкоп - част „Конструкции“ и това становище послужило като основание за пълно археологическо проучване в петното на застрояване. Впоследствие този технически проект се одобрява от главния архитект на СО на 07.03.2017г.

След изпълнение на изкопните работи, със Заповед № РД 09-3999/07.06.2018 г. на заместник министъра на културата се одобрява Протокол № 33-НН-391/05.06.2018 г. на експертна комисия по чл. 158а от ЗКН, в който се посочва, че теренът се освобождава за инвестиционни намерения поради липсата на археологически структури с експозиционна стойност. Изпълнено било и второто указание, дадено в Становище № 33-НН- 0368/27.04.2011 г. на заместник министъра на културата, като в описания по-горе технически проект високата част на новата застроявка е отдръпната от регулационната линия на [улица].

С жалбата се оспорва се констатацията от извършената на 24.06.2020 г. проверка от служители на ДНСК, че инвестиционните проекти във фаза „Технически проект“, част „Архитектура“ и част „Конструкции“ е задължително да бъдат съгласувани от министъра на културата или оправомощено от него длъжностно лице, а след това-съгласувани и одобрени от главния архитект на СО. Поради това не били нарушени нормите на чл. 143, ал. 1, т 5 и чл. 144, ал. 1, т.4 от ЗУТ. Твърди се, че задължителното условие за одобряване на инвестиционните проекти за строежа е съгласуването му с Министерството на културата, разписано в чл. 141, ал 7 ЗУТ /в редакцията му към момента на съгласуването на инвестиционния проект за строежа/, но на фаза идеен проект. Това условие било спазено от праводателя на дружеството-жалбоподател, преди издаване на Разрешение за строеж № 97/28.09.2012 г. Неправилно в оспорената заповед началникът на ДНСК е навел довод, че съгласно разпоредбата на чл. 143, ал. 1, т.5 ЗУТ в редакцията към момента на съгласуване и одобряване на инвестиционните проекти във фаза „технически проект“ - ДВ, бр. 101 от 2015 г. инвестиционните проекти се съгласуват и одобряват въз основа на

представено съгласуване с Министерство на културата при условията и по реда на ЗКН Текстът на разпоредбата на чл. 143, ал. 1, т. 5 ЗУТ в никоя негова редакция, а и никоя друга законова разпоредба не указвала съгласуването на инвестиционните проекти с Министерството на културата по смисъла на ЗКН задължително да се извърши и във фаза „Технически проект“.

В Становище изх. № 33-НН- 0368/27.04.2011 г. на заместник министъра на културата, с което е съгласуван идейния архитектурен проект за процесния строеж, нямало поставено изискване да се съгласуват следващите фази на проекта. Техническият проект, по който в момента се изпълнява строежът, е одобрен по реда на чл. 145, ал 1, т. 1 ЗУТ от главният архитект на СО на 23.12.2016 г. За съгласуване с Министерството на културата бил изпратен само проектът за изкоп и укрепване, като част от този технически проект. Със Становище изх. от 33-НН-1046/26.01.2017 г. заместник министърът на културата съгласувал инвестиционен проект - план и укрепване на изкоп - част „Конструкции" и това становище послужило като основание за пълно археологическо проучване в петното на застрояване В това становище нямало изискване да се съгласуват следващите фази на проектиране. Едва през 2020 г. се изработва нов технически проект по реда на чл. 154 ЗУТ, който можело да се приеме за следваща фаза на проектиране, но по него все още не се изпълнявали строително-монтажни работи. В изпълнение на указанията, дадени в Становище изх. № 33-НН-1046/26.01.2017 г. на заместник министъра на културата, на 03.07.2020 г. [фирма] го внася в Министерство на културата за съгласуване и на 08.07.2020 получава положително становище за това.

В подкрепа на тезата на жалбоподателя била и нормата на чл. 145 ЗУТ, който уреждал реда за съгласуване и одобряване на техническите проекти, но никъде нямало изискване за тяхното съгласуване по реда на ЗКН.

Заповедта била издадена и в несъответствие с целта на закона-ЗКН, в случая, а именно да се опази културното наследство и да се даде възможност за неговото правилно възприемане. На основание Протокол № 33-НН- 391/05.06.2018 г. на експертна комисия по чл. 158а от ЗКН, одобрен със Заповед №9 РД 09- 3999/07.06.2018 г. на заместник министъра на културата, теренът, върху който се осъществявал строежа, бил освободен за инвестиционни намерения поради липсата на археологически структури с експозиционна стойност. За да се даде възможност за по-удачно експониране и изява на сградата на Министерство на земеделието и храните в градския кадър и да се осигури по-оптимално разстояние за нейното възприемане и съобразно изискването в Становище № 33-НН-0368/27.04.2011 г. на заместник министъра на културата, в техническия проект, по който в момента се изпълнявало строителството, високата част на новата застрейка била отдръпната от регулационната линия на [улица]. В този проект обемът и фасадата на процесния строеж спрямо обемът и фасада по одобрения и съгласуван от Министерство на културата идеен проект, не се променял.

С писмения отговор по жалбата, обективиран в съпр.пismo по изпращане преписката на съда, ответникът чрез процесуалния си представител И. А., оспорва основателността на жалбата.

В о.с.з. пред АС-София град жалбоподателят, чрез процесуалния си представител-адв.Д. поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ, както и за присъждането на разносните за съдебното производство.

Ответникът, чрез процесуалните си представители А. и А.-негови служители с

юридическо образование, оспорва жалбата и моли за отхвърлянето ѝ, както и за присъждането на юрисконсултско възнаграждение. При условията на евентуалност, ако съдът намери жалбата за основателна, релевира възражение за прекомерност на заплатеното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение.

Административен съд-София град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства по реда на чл. 235 от ГПК, вр.чл. 144 от АПК и служебно, на основание чл.168, ал.1 от АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт на основанията по чл.146 от АПК, намира следното от фактическа и правна страна:

Между страните е безспорно от фактическа страна, че:

1. УПИ I и УПИ II от кв. 259а по плана на [населено място], СО, район „Т.“, м. „Солни пазар“ изцяло попадат в границите на първа защитена зона на Историко-археологически резерват „С.-С.“, обявен с ПМС № 36 19761. /ДВ бр. 47/1967 г./ и в охранителната зона на сградата на Министерството на земеделието и храните - единична недвижима културна ценност с категория „национално значение“ /ДВ бр. 40/1978г./

2. От главния архитект на СО, на основание чл.140, ал.3, чл.134. ал.6, чл.41, ал.2, чл.91 ал.1 от ЗУТ, на 11.02.2009 г. е издадена виза за проучване и проектиране на многофункционални сгради с офиси, хотел и търговски комплекс, подземен гараж и трафопост в УПИ I и УПИ II, кв. 259а. м. „Солни пазар“, при спазване на указаните отстояния, изискванията на закона, параметрите на зона Ц2 по ОУП на СО и ИПРЗ, одобрен със Заповед № РД-09-50-11568/11.12.2008 г. на главния архитект на СО.

3. От ДАГ - СО на 01.06.2011 г. е съгласуван и одобрен инвестиционен проект във фаза „Идеен проект“ по част „Архитектура“ на строеж: „Многофункционална сграда с офиси, търговски комплекс, подземен гараж и трафопост. к.к. + 561.00 и к.к. + 575,00.

4. С Писмо, изх. №33-НН-0368/27.04.2011г. на заместник министъра на културата е съгласуван идеен архитектурен проект за „Мултифункционална сграда с офиси, търговски комплекс, трафопост и подземни гаражи“ в УПИ I-1 и УПИ II-1 в кв. 259а по плана на м. „Солни пазар“, на [улица], [улица]и [улица], [населено място], за издаване на разрешение за извършване на пълно археологическо проучване в петното на застрояване с конкретни изисквания относно археологическото проучване и отдръпване на високата част на сградата от уличната регулация по [улица].

5. На основание чл.142, ал.2 от ЗУТ и чл.152, ал.1 от ЗУТ от гл.архитект е издадено Разрешение за строеж /РС/ № 97/28.09.2012 г. за „Многофункционална сграда с офиси, търговски комплекс, подземен гараж и трафопост, к.к. + 561.00 и к.к. + 575.00“ в УПИ I-1-за офис сграда, кв. 259а. м. „Солни пазар“ по плана на [населено място], на [фирма].

6. Видно от РС № 97/28.09.2012 г., строежът е втора категория.

7. УПИ I и УПИ II от кв. 259а по плана на [населено място], СО, район „Т.“, м. „Солни пазар“ са внесени като непарична вноска от [фирма] в капитала на дружеството-жалбоподател с устава му от 20.02.2016 г., вписан в СлВп на 31.05.2016 г., и последното е станало собственик и на строежа.

8. От [фирма] през месец ноември 2016 г. е съставен доклад за оценка за съответствие на проектната документация с основните изисквания към строежа за строеж: „Промяна на инвестиционни намерения по чл.154 от ЗУТ за строеж „Многофункционална сграда с офиси, търговски комплекс, подземен гараж и

трафопост. к.к. + 561.00 и к.к. + 575.00" в строеж „Многофункционална сграда с апартаментен хотел, търговски обекти, подземен гараж и трафопост с к.к. + 561.00м и + 575.00м”, находящ се в УПИ I, кв. 259а, м. „Солни пазар“ по плана на [населено място].

9. На 23.12.2016 г. е одобрен и съгласуван инвестиционен проект по част „Архитектура" за строеж: „Многофункционална сграда с апартаментен хотел, търговски обекти, подземен гараж и трафопост с к.к.-561.00м и - 575.00 м“.

10. На основание чл. 154, ал.5 от ЗУТ е издадена Заповед № РА51-63/07.03.2017 г. за допълване на РС № 97 28.09.2012 г., с одобрени към него инвестиционни проекти във фаза „Идеен проект“. Със заповедта е променено наименованието на строежа на: „Многофункционална сграда с апартаментен хотел, търговски обекти, подземен гараж и трафопост с к.к.-561.00 + 575.00м” и са допуснати съществени изменения в одобрения инвестиционен проект при условията на чл. 154. ал.2. т.5, т.6 и т.7 ЗУТ, съгласно съгласувани и одобрени от инвестиционни проекти по части „Архитектура” на 23.12.2016 г. „Конструкции” на 12.12.2016 г. „ Конструкции - укрепване на строителен изкоп” на 07.03.2017 г., „ВиК” на 22.12.2016 г., „ОВК ” на 30.11.2016 г. „Електро“ на 08.12.2016 г. „Технология“ на 30.11.2016 г. и „Енергийна ефективност” на 30.11.2016 г. и Становище на Министерство на културата, с изх. № 33-НН-1046/26.01.2017 г., с което се съгласува инвестиционен проект - план за укрепване на изкоп - част „Конструкции” при определени изисквания. В писмото-становище на МК е посочено, че следващите фази на проектиране задължително подлежат на съгласуване по реда на Закона за културното наследство.

11. Със Заповед № РА51 -27/08.02.2019 г., издадена от гл. архитект на СО, на основание чл.154. ал.5, вр. чл.154, ал.2, т.6 и т.7 ЗУТ е допълнено РС № 97/28.09.2012 г., съгласно съгласувани и одобрени от НАГ- СО инвестиционни проекти по част и „Архитектура” на 08.02.2019 г., „Конструктивно становище” на 08.02.2019 г., „Електро” на 08.02.2019 г., „ВиК-становище“ на 08.02.2019 г., „ОВК – становище“ на 08.02.2019 г. и представена част „Пожарна безопасност“. Допуснатата промяна засяга части на етажните нива на к. - 4.00 и к.+ 0.00, като общата площ па помещенията, засегнати от преработката е 620 кв.м. Заповедта е влязла в сила на 20.03.2019 г.

12. Административното производство по издаване на оспорената пред съда заповед е започнало със съставянето от служители на ДНСК на Констативен акт /КА/ №СО-2604-1/24.06.20 г., в който след проверка на място са обективирани установявания, че стоманобетонната конструкция е изпълнена: до -4,10 изцяло; до + 19,40 около една трета и една трета до +12,40 на ниското тяло /УПИ I-1/. Извършват се кофражни, армировъчни и бетонови работи за вертикални елементи на стоманобетонната конструкция от кота +4,10 до кота +8,40. Тухлени зидарии на нива-12,10, -8,40, -4,10, частично нива:-0,10, +4,10, +8,40. Установено е още, че не е изпълнена конструктивната фуга между двете сгради по регулационната линия откъм [улица], предвидена в проекта по част „Архитектурна“, т.е. изпълнени са цели плочи съобразно конструктивния проект, без фуга в плочите.

Като установено нарушение е описано, че строежът в УПИ I-1, кв.259а, м.“Солни пазар“ се изпълнява без съгласувани инвестиционни проекти във фаза „Технически проект“ с Министерството на културата относно изпълняваното строителство над кота+- 00,00, което е било установено, в съотв. с посоченото по горе. Нарушението е квалифицирано по чл.143, ал.1, т.5, вр.чл.144, ал.1, т.4 ЗУТ, вр.чл.84, ал.1 и чл.83, ал.1,

т.2, б.“а“ от ЗКН-основание за започване на производство по чл.224, ал.1, т.6 ЗКН.

13. КА е връчен на упълномощен представител на дружеството на 29.06.2020 г., което е упражнило правото си на възражение на 06.07.20 г.

14. Въз основа на установеното с КА, след обсъждането и отхвърлянето на възражението, от началника на ДНСК на 09.07.20 г. е издадена оспорената пред съда заповед, с която на основание чл.224, ал.1, т.6, вр. чл.222, ал.1, т.2 и т.3 ЗУТ е наредено спирането на изпълнението на всички видове СМР на процесния строеж.

15. Във връзка със Становище изх.№ 33-НН-1046/08.07.2020 г. на МК, на което се позовава жалбоподателят, следва да се посочи, че с последващо Становище изх.№г 33-НН-1046/10.07.2020 г. на министъра на културата същото се отменя, със съображения, че внесеният инвестиционен проект е за промени на инвестиционните намерения по време на строителството по чл.154 от ЗУТ, но на предходен етап не са съгласувани виза за проектиране и Технически инвестиционен проект за същия обект, което в противоречие на чл.84. ал.9 ЗКН и представлява основание за отказ за съгласуване.

При така приетото за установено от фактическа страна, съдът обуславя следните правни изводи:

Наличието на редовна и допустима жалба е установено от съда с определението от з.з. на 29.07.2020 г. и не е налице изменение на обстоятелствата, което да налага различни изводи от вече направените с него.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Заповедта е издадена от компетентен орган-началника на ДНСК.

Компетентността на органа произтича от чл.222, ал.1, т.2 ЗУТ, в съответствие с който сред правомощията на началника на ДНСК е да спира строежи от първа до трета категория включително, части от тях или отделни строителни и монтажни работи с нарушения по чл. 224 от с.з. Процесният строеж е 2-ра категория, в съотв. с удостовереното в РС.

Спазени са установената писмена форма и съдържание за издаване на административен акт-чл.59, ал.1 и ал.2 АПК, доколкото в ЗУТ няма други специални изисквания, както и установена в ЗУТ процедура за издаването на заповедта. Не е налице съществено нарушение на процесуалните правила, изразяващо се в нарушаване на задължението за уведомяване на жалбоподателя, поради което той да е бил лишен от възможността да участва като страна в производството по издаване на оспорената пред съда заповед /чл.168, ал.4 АПК/ или друго процесуално нарушение, което ако не е било допуснато, органът би достигнал до друго решение на въпроса, предмет на производството. Възражението на жалбоподателя срещу КА е обсъдено и отхвърлено. Релевантните факти са правилно установени, а и по тях страните не спорят.

Спорът е изцяло правен и се свежда до това, дали след като идейният инвестиционен проект е съгласуван с Министерството на културата е необходимо съгласуването му и във фаза „Технически проект“, съотв. достатъчно ли е съгласуването на проекта за изкоп и укрепване-част „Конструкции“, като част от този „Технически проект“, а оттук осъществено ли е приложеното от органа основание по чл.224, ал.1, т.6 ЗУТ. Дружеството твърди още, че едва изработеният през 2020 г. нов технически проект по реда на чл.154 ЗУТ можел да се приеме за следваща фаза на проектиране, за

която да е необходимо съгласуване, но по него все още не се изпълнявали СМР.

За разрешаването му, съдът излага следното:

РС за строежа е издадено на 28.09.2012 г.

Нарушението е квалифицирано по чл.143, ал.1, т.5, вр.чл.144, ал.1, т.4 ЗУТ, вр.чл.84, ал.1 и чл.83, ал.1, т.2, б.“а“ от ЗКН .

Посочените законови норми, в относимата им редакция, са със следното съдържание:

ЗУТ:

„Чл. 143. (Изм. - ДВ, бр. 69 от 2008 г.)

(1) Инвестиционните проекти се съгласуват и одобряват въз основа на представени:

...

т.5 условията и по реда на чл. 125, ал. 5 - за недвижими културни ценности и за строежи в техните граници и охранителните им зони

Чл. 144. (Доп. - ДВ, бр. 47 от 2012 г.) (1) Инвестиционните проекти, по които се издава разрешение за строеж, се съгласуват и одобряват след писмено заявление на възложителя и след представяне на:

...

4. административните актове, които в зависимост от вида и големината на строежа се изискват като условие за разрешаване на строителството по Закона за опазване на околната среда или специален закон“

ЗКН:

„Чл. 83. (Изм. и доп. - ДВ, бр. 92 от 2009 г., в сила от 20.11.2009 г., изм., бр. 54 от 2011 г.) (1) Инвестиционните проекти и искания за намеси в защитени територии за опазване на културното наследство се одобряват и строежите се изпълняват по реда на Закона за устройство на територията след съгласуване по реда на чл. 84, ал. 1 и 2, както следва:

...

2. в охранителни зони на единични културни ценности и в границите на групови културни ценности, ако с режимите за опазване не е определено друго:

а) визи за проектиране и инвестиционни проекти по част архитектура за: ново основно и допълващо застрояване, реконструкция, надстрояване, пристрояване, ремонти и преустройства с промяна на външния вид на строежите, а при археологически недвижими културни ценности - и проектите по част "конструкции", и за сградните отклонения за присъединяване към мрежите и

съоръженията на техническата инфраструктура;

Чл. 84. (Изм. - ДВ, бр. 54 от 2011 г.)

(1) Съгласуването по този раздел се извършва с писмено становище и заверка с печат върху графичните материали в двумесечен срок от датата на постъпване на съответната документация.“

Действително нормите на чл.143, ал.1, т.5, вр.чл.144, ал.1, т.4 ЗУТ, на които се позовава ответникът, не обосновават категорично наличието на твърдяното нарушение, доколкото не дават изрично разрешение на въпроса, дали след като идейният инвестиционен проект е съгласуван с Министерството на

културата е необходимо съгласуването му и във фаза „Технически проект“, съотв. достатъчно ли е съгласуването на проекта за изкоп и укрепване-част „Конструкции“, като част от този „Технически проект“.

Разрешението на този въпрос е дадено изрично в чл.142, ал.1 и ал.2 / в редакцията-Доп. - ДВ, бр. 53 от 2012 г., в сила от 13.07.2012 г./ ЗУТ, съгласно който "инвестиционните проекти подлежат на съгласуване и одобряване и са основание за издаване на разрешение за строеж. И. инвестиционен проект може да бъде основание за издаване на РС, ако за него е извършена предварителна оценка за съответствие с предвижданията на подробния устройствен план, с правилата и нормативите по устройство на територията, с изискванията към строежите съгласно нормативните актове за функционалност, транспортна достъпност, опазване на околната среда и здравната защита, както и за взаимната съгласуваност между отделните части на проекта, и е одобрен от органа по чл. 145. В тези случаи одобреният идеен проект служи и за възлагане на строеж по Закона за обществените поръчки. Следващите фази на проектиране се одобряват в хода на строителството преди извършване на съответните строително-монтажни работи и подлежат на оценка съгласно изискванията на ал. 5."

Оценката по ал.5 на чл.142, ал.2 ЗУТ обхваща и проверка за съответствие със Закона за културното наследство-т.8 от с.н.

Следователно, обратно на доводите на жалбоподателя и независимо, че ответникът не се е позовал на чл.142, ал.2, изр.3-то, вр.ал.5, т.8 ЗУТ, съгласуването на всяка следваща фаза на инвестиционното проектиране /след идейния инвестиционен проект-чл.2 и сл. от Наредба № 4 от 21.05.2001 г. за обхвата и съдържанието на инвестиционните проекти / по реда на чл.84, ал.1 ЗКН е безусловно необходимо по част архитектурна- чл.83, ал.1, т.2, б.“а“ от ЗКН.

По делото е безспорно, че с Писмо, изх. №33-НН-0368/27.04.2011 г. на заместник министъра на културата е съгласуван идеен архитектурен проект, а със Становище на МК, с изх. № 33-НН-1046/26.01.2017 г. е съгласуван само инвестиционен проект - план за укрепване на изкоп - част „Конструкции“. В това второ становище на МК също е посочено, че следващите фази на проектиране задължително подлежат на съгласуване по реда на Закона за културното наследство. По делото е безспорно, че при проверката е констатирано строителство над к.к.+00,00 /виж т.12 от фактическите установявания/ без одобрен инвестиционен проект във фаза технически проект, част архитектурна .

Следователно осъществен е фактическият състав на приложеното от органа правно основание по чл.224, ал.1, т.6 ЗУТ за упражненото от него правомощие да спре изпълнението на строежа- налице е строеж от 2-ра категория, който се извършва без съгласуване по реда на Закона за културното наследство - за недвижими културни ценности и за строежи в техните граници и охранителните им зони, което се изисква по реда на ЗУТ- чл.142, ал.2, изр.3-то, вр.ал.5, т.8 ЗУТ.

Заповедта е издадена при условията на обвързана компетентност и съответствието ѝ с целта на закона не стои на преценката на съда. Независимо от това съдът сочи, че заповедта съответства на легалната цел

на чл.1, ал.1 ЗКН- опазването и закрилата на културното наследство на Република България.

При този изход на спора, правото на разноси е възникнало за ответника-чл.143, ал.3 и ал.4 АПК. То е своевременно упражнено, като до приключване на устните състезания по делото е поискано присъждането им. Процесуалното представителство на ответника е осъществено от юриконсулт, чието възнаграждение, предвид осъществената реално защита и фактическата и правна сложност на делото, съдът определя в размер на по 150 лева-чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ, във връзка с чл.24 от Наредба за заплащането на правната помощ, субсидиарно приложими на основание препращащата норма на чл. 144 от АПК и ТР № 3/13.05.2010 г. по т.д. № 5/2009 на ВАС.

Мотивиран така и на основание чл.172, ал.2 АПК, Административен съд-София град, II отделение, 23-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪЛЯ жалбата на [фирма] с ЕИК[ЕИК] срещу Заповед №РД-08-1/09.07.2020 г., издадена от началника на Дирекцията за национален и строителен контрол.

ОСЪЖДА [фирма] с ЕИК[ЕИК] да заплати на Дирекцията за национален и строителен контрол сумата в размер на 150 /сто и петдесет/ лева, разноси за първоинстанционното съдебно производство.

Решението може да бъде оспорено с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд-София град пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните и на Софийска градска прокуратура чрез изпращане на преписи от него по реда на чл. 137 от АПК.

СЪДИЯ: